

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 August st. v.

Dăm astăzi primul loc unei corespondențe, pe care am primit-o prin mijlocirea unuia din cei mai vrednici de încredere dintre amicii noștri. O comunicăm cu toate acestea numai cu deosebită rezervă.

Budapesta, 29 August.

„Se vede, că tata a lipsit de a casă“. Așa dic „notabili“ sârbesci și apoi fluieră desperați a pagubă. Au toată dreptatea. Din ceriul iluziunilor se pomeniră în iadul desamăgirii. Cu o majoritate înspăimântătoare au întrecut „naționali“ la alegerile congresuale pe „notabili“.

Nu mai încape nici o îndoială, că congresul sârbesc, după cum a eșit din alegeri, este expresiunea poporului sârbesc și nu a guvernului unguresc și nici a primului agent al acestuia, a patriarhului Angyelic. Ceea-ce este egal cu: „notabili“ au făcut un fiasco strălucit, au dar cuvânt să fie necăjiți.

„Notabili“ ca „notabili“, dar guvernul are cuvânt să fie cătrănit foc de rezultatul alegerilor. *Nota bene*, guvernul cel ce la moment este a casă. E cătrănit, nu scie însă încă ce a fi mai potrivit să dică și să facă. Pe Marți tata Tisza va fi acasă. El are să dea parola. Dacă parola nu va sosi înainte, trâmbițele oficiale numai după venirea tatei Tisza vor sci ce să sufle despre alegeri. Atunci vom sci numai, umblă guvernul definitiv cu gândul de a cassa sau strica constituțiunea bisericilor ortodoxe. Ceea-ce se vede scris în „Pester Lloyd“ de ați diminează este dovadă, că și el e zăpăcit. Altmintrinea nu pune primul seu, datat de ieri, în spatele unui „Croat“.

„P. Ll.“ pentru reputațiunea sa nu pute să aștepte după tata, dar nici nu are interes să se strice cu tata. De aceea și-a întocmit lucrul de așa, că de cumva nu a nimerit gustul dlui Tisza, curând se o sucească și dacă va fi de lipsă face și pe „Croatul“ seu de rușine. Pe oamenii de omenie așa ceva îi genează; în politica „înaltă“ ungurească însă fără de apucături de aceste oamenii s'ar bolnăvi, n'ar pute să trăească.

Un anumit *Mandics*, cu sciință sau fără de sciință i-a pregătit d-lui Tisza calea la nimicirea constituțiilor bisericesci ortodoxe. Acel *Mandics*, care se vede, că ar fi învățat constituționalismul în Rusia, indegetează, că cel ce va cassa constituțiunea bisericească a Sârbilor va lucra numai în spiritul bisericeii orientale. Dacă dl *Mandics* are aspirațiuni de a ajunge episcop și metropolit, nici nu poate pofli altceva. Ce poate fi mai plăcut pentru oare-care soiu de oameni, decât a fi responsabili numai înaintea lui D-zeu, în care ei nu cred și de care nu se tem.

Mirarea n'ar fi mare, dacă dl *Mandics* ar afla cu doctrinele sale constituționale har înaintea d-lui Tisza. Principiile d-lui Tisza despre constituționalism nu difer în ton nimica de principiile rusesci.

Cu toate acestea, și dl Tisza scie câte odată se și tragă seama. Mai ales dacă va simți, că sunt oameni, care ar fi în stare al strînge și pe d-sa în curele; mai ales vădînd, că și opozițiunea moderată ia sub scutul ei alegerile sârbesci; dar și mai ales convingîndu-se, că de netrebnice sînt slugile, cari afară de servilism nu mai au altă însușire, *ut figura angyeliessiana docet*.

Nu mai este departe timpul, în care se va ridica perdeaua și de de-asupra ascunselor ce privesc soarta bisericeii sârbesci și a celei române gr.-orient. din Ungaria.

N'am de loc pretensiunea de a trece de interviu. Nici nu mi s'ar șed, deoarece-nici jurnalist de profesie nu sînt. O întemplare m'a

pus în pozițiune de a afla unele lucruri, care, în cazul cel mai bun, vă va stîrni oare-care curiozitate. Mărturisesc, că pe mine m'au su-părat rău.

Destăinuirea ce am să fac este totodată și o rectificare a corespondenței mele din urmă.

Eram la „Frohner“ cu „Nemzet“ în mână. Vănam după sciri nouă despre congresul sârbesc. Când mă surprinde cineva, punîndu-mi mîna pe umărul drept. Era o cunoștință, cu care nu mă întâlнисem aproape de șese săptămîni. După ce-mi comunică, cunoștința, păteniile sale la Tatra-Füred, venirăm să vorbim despre alegerile sârbesci.

Îmi rezerv dreptul de a nu intra acum în detalii. Poate că acum n'ar fi nici în interesul cauzei. Atîta de astădată, că prietenul dela alegeri a trecut se-mi spună, ce a aflat că se lucrează în ministerul cultelor. Mi-a împărtășit, că în ministerul cultelor se cugetă serios la în-lăturarea constituțiilor bisericesci ale ortodoxilor. Precăderea, ce o aveau Sârbii până acum de a funcționa ca berbeci la opera distructivă a trecut la Români, fiindcă Angyelic s'a dovedit unealtă mai netrebnică decât Roman, care în sferele guvernamentale trece de *jelles allam férfi*. Ministrul Trefort are experimente deja, că la Români pătrunde mai îngrabă cu „reforme“ sale. Ajutorul de stat, în sfîrșit destituirea și apoi denumirea învățătorilor sînt treptele pe cari pășesc ministrul, ajutat de omul seu credincios, în care „nu s'a înșelat nici cînd“, cătră ținta sa. Ear ținta ultimă este, — mă rog de atențiune —, trecerea administrațiunii fondurilor dela biserică la stat. Succede la Români aceasta, trebe să succedă și la Sârbii. Așa este ați parola țilei și trebe să succedă, căci capii ierarhiei sînt înțeleși. Despre Remâni am aflat că, afară de capii ierarhiei, mai sînt și mireni, oameni de influență, cari pentru câte o „recunoștință“ mai considerabilă vor da tot concursul lor la răsturnare.

Conversațiunea fu lungă. Mă grăbesc deocamdată a arunca numai aceste în fugă pe hîrtie, ca să nu scap posta. Dacă va face trebuință vă voi comunica cu deamăruntul tot ce am auzit și ce am reflectat și eu în materia cea prea interesantă pentru Români.

Un lucru din cele multe măruntă vi-l comunic acum, din motivul, ca să aveți ocaziune de a cerceta și dv. acolo, dacă informațiunile mele pot reclama credibilitatea. Mi s'a spus că d. e. cele patru mii de florini din ajutorul de stat, cari sinodul din vară pe cât știu le-a primit condiționat, metropolitul le-a ridicat a doua zi după sinod dela cassa și Mă opresc, pentru-că mi se face greu aducîndu-mi aminte ce mi-au auzit urechile.

Ceva încă și sfîrșesc. Venind vorba de atitudinea cea schimbată a Arădanului, prin care a demonstrat în două rînduri, că nu mai e „patriotul“ de mai înainte, mi s'a reflectat: „Naivi mai sînteți voi. Arădanul își perduse popularitatea și trebuia cumva să se rehabiliteze, dar trebe să sci, că are dispensație dela popa nostru, dela Tisza“.

Nu ne îndoim nici noi, că guvernul va fi dorind să câștige înriurire directă asupra afacerilor bisericeii orientale și cu deosebire asupra administrării fondurilor create de ea. La realizarea acestei dorințe guvernul nu va pute însă să se gîndească serios cîtă vreme poate să scie cu toată siguranța, că ori-și-ce pas făcut în această direcțiune va produce opozițiune hotărîită în biserică și va face pentru totdeauna imposibili pe oamenii dispuși a-i da mîna de ajutor.

Revistă politică.

Sibiu, 20 August st. v.

Întrevederea dela Kremsier e comentată și de diarele mai însemnate din străinătate. Cel mai mare interes față cu această întrevedere îl dovedesce presa engleză, cu atît mai virtos, că se crede cumcă și conflictul mai nou anglo-rusesc să fi fost tractat cu ocaziunea întrevederii ultime dintre cei doi monarhi. Diarele de senzație sînt de părere că Rusia voiesce să se asigure în cazul unui războiu anglo-rus în Asia, în contra Turciei și respective în contra atacului ce l-ar pregăti Anglia în cazul unui astfel de războiu pe Peninsula-Balcanică și în Bosfor, care ar fi pentru Rusia un atac principal. Dacă însă Rusia ar avè-o pe Austria ca aliată sau dacă aceasta din urmă în schimbul unor cecesiuni făcute de Rusia pe Peninsula-Balcanică, pe basa unei înțelegeri prealabile, ar înainta spre Mitrovița și și-ar pune vapoarele sale armate pe mare, în acest cas Rusia ar fi sigură în contra alianței Turciei cu Anglia și în contra unui atac în Europa din partea engleză. Aceasta ar însemna, că întrevederea dela Kremsier ar fi îndreptată în contra Angliei. După ce însă atît cu ocaziunea întrevederii din anul trecut dela Skiernievițe cît și dela Kremsier s'au dat asigurări că întrevederea e cu scopuri de pace, diarele se conetesc a rămîne prelîngă explicările ce s'au dat publicității cu deosebite ocaziuni decătră bărbații de stat ai celor două monarhii aliate și decătră monarhul nostru cu privilegiul delegațiunilor din anul trecut.

Un corespondente al diarului „Neue freie Presse“ a avut o lungă întrevorbire cu dl de Giers la Kremsier și apoi o alta cu un bărbat de stat austriac, care i-a confirmat cele șise de dl Giers. Eacă ce spune corespondentele în privința acestei din urmă întrevorbiri:

„Cîteva oare după-ce vorbi cu dl de Giers, avui onoarea de a fi primit și de unul din cei mai însemnați bărbați de stat austriaci și a dobîndi și dela acesta o relațiune asupra întrevederii dela Kremsier. Această relațiune se poate reasuma astfel:

„Ar fi cu totul contrar situațiunii, dacă ar voi cineva caracterul politic al întrevederii. Ea nu trebe privită numai ca un șir de sîrbări de Curte; chiar în întrevederea a doi suverani ca Țarul Alexandru III și împăratul Francisc Iosif I este un fapt de o mare însemnătate politică. Această întrevedere este urmarea acțiunii de pace întreprinsă de Germania, care a condus anul trecut la Skiernievițe și anul acesta la Kremsier.“

„Întrevederea va satisface pe toți amicii păcii din Europa. Au fost aici discuțiuni asupra situațiunii politice și nici o cestiune europeană însemnată n'a rămas nediscutată. S'a vădît o deplină înțelegere și un deplin acord în chipul de a fi privite reciproc aceste cestiuni. Nu s'a ajuns în adevăr la nici un arangiamet formal. Aceasta nu împedecă însă însemnătatea întrevederii, care întăresce din nou tendențele întrevederii dela Skiernievițe și face ca relațiunile dintre Rusia și Austria să fie și mai favorabile decăt cum au fost până acum. Acest fapt a devenit vedit în toate discușiunile de eri și astăzi, atît în conferințele ce ambii monarhi au avut cît și în acelea ale monarhilor cu ambii ministrii Giers și Kálnoky, în fine și în discușiunile acestor din urmă.“

De altă parte presa engleză comentează rezultatul înțelegerilor luate la Kremsier în deosebite feluri. „Daily News“ dicte, că întrevederea dela Kremsier trebe să fie foarte neplăcută pentru Sultanul, deoarece-ce e sigur, că toate învoielile, ce se vor fi luat cu ocaziunea întrevederii,

o ating numai pe Turcia. „Morning Post“ e de părere, că dacă cumva cei doi aliați s'au înțeles cu privire la împărțirea Turciei, în acest cas pacea anunțată e o utopie, deoarece-ce împărțirea Turciei ar produce un războiu general european. „Standard“ crede, că rezultatul întrevederii dela Kremsier e aneخيunea provinciilor ocupate, în contra căreia nici Rusia nici Poarta n'au nimic de obiecționat.

Diarele din capitala imperului moscovit încă se ocupă cu comentarea întrevederii.

Din Petersburg se depeșează cu data de 27 August, că diarul „Novoje Wremja“ scrie relativ la întâlnirea împăraților din Kremsier:

„Timpul regulării definitive a stării lucrurilor din Balcani va sosi în curînd într'un mod inevitabil. Dacă atunci Rusia și Austro-Ungaria nu vor fi găsit un mijloc pentru a procede în mod comun la sîvîrșirea acestui mare act istoric, va fi de un foarte mare folos pentru Rusia convingerea, că nu Rusia e de vină pentru această desbinare, căci prin întrevederea dela Kremsier ea a întîmpinat în modul cel mai amical pe Austro-Ungaria“.

Conflictul dintre Germania și Spania privitor la insulele Carolinei nu va produce urmări mai serioase și nici demonstrațiunile generale, ce s'au arangiat prin toată Spania nu sînt de natură a-l scoate pe dl Bismarck din calea apucată. Prelîngă toate amenințările din partea Spaniei cu ruperea relațiunilor diplomatice dl Bismarck nu-și va eși din sările și Spania va trebi în sfîrșit să se modereze în fața adversarului seu mai flegmatic.

O telegramă din Berlin cu data de 27 August și publicată de „Neue freie Presse“ spune că principele de Bismarck a notificat cabinetului din Madrid că guvernul german, cînd e vorba de a lua vre-o măsură relativă la insulele Caroline, nu are nici decum de gînd să jignească drepturile altuia. O asemenea jignire era cu atît mai puțin posibilă față cu Spania, cu cît drepturile de suveranitate din partea Spaniei asupra insulelor Carolinei nici n'au existat cînd-va, după cum s'a lămurit deja în nota dela 1875, fără ca Spania să fi refuzat obiecțiunile ridicate de Germania și Englitera.

Din incidentul luptei de rasă ce domnesce între Germanii și Polonii din Posen și a expulsiunii Polonilor „Nemzet“ dela 31 August n. aduce un articol, prin care preamăresce earăși libertatea națiunii.

„Germania“ — dicte „Nemzet“ — „respinge, apasă, stîrpesce ori-ce gramatică afară de cea germană. Puterea maghiară de stat nu poate merge așa departe. Dar dacă nu își pune ca țintă asimilarea deplină gramaticală a naționalităților, folosesce cu dreptul cele mai energice măsuri pentru apărarea sa. Și le va și folosi prelîngă toată plîngerea și acusa Sașilor și a ultraistilor români dela „Tribuna“. Astfel de acuzări și plîngeri — continuă „Nemzet“ — se fac în un timp nepriincios. Tot curentul european ar fi favoritor pentru maghiarism chiar și în cazul, dacă acesta ar voi cu ori-ce preț să maghiarizeze totul.“ Mîngăierea din „Nemzet“ le va prii Maghiarilor, cu atît mai virtos că acestia astăzi sînt de părere că au să domnească asupra Orientului întreg. Cetitorii noștri vor sci din incidentele din Dresda și Berlin, precum și din alte voci din Europa, încât Europa e pentru Maghiari. Anevoie credem că scriitorul articolului din „Nemzet“ e mîngăiat de presupusul curent european favoritor Maghiarilor.

Deputațiunea regnicolară croată a ținut alaltăieri prima ședință în scopul alegerii unui nou president. Fostul president Krestics a fost demisionat sub presiunea curentului ce domnesce în Croația. Nu avem încă sciri despre rezultatul alegerii din cestiune; se poate că anevoiă se va afla un Croat, care se primească acum, când agitațiunea e generală, presidenția acestei deputațiuni menite a aplană diferențele dintre Ungaria și Croația.

Tocmai decurg agitățile pentru alegerea unui deputat în cercul electoral prim al Agram-ului. Opoziția — precum se comunică — lucră cu multă abnegațiune pentru-ca să poată scoate la urmă un om din partidul lor.

Agitațiunile naționale din Boemia nordică cresc. Cehii merg tot mai departe cu pretensiunile lor, astfel încât se pare că voiesc să stîrpească elementul german. Nu e și în care se nu se întempele excese și bătăi între aceste două elemente. Cehii par a fi mai netoleranți decât Nemții pe timpul când aceștia aveau puterea în mână.

Festivitățile române din Gherla.

Gherla, 30 August n. 1885.

Raportul meu de ieri este a se întregi într'acolo, că la cuvântul scurt de deschidere a adunării dl. protopop al Gherlei Andrei Antonu a răspuns prin un frumos discurs de bineventare; mă simt dator a aminti și aceia, că la concertul arangiat a contribuit dl. Gocs, profesor de musică în Gherla, provezând acompaniarea pe piano.

Astăzi, Duminecă, o parte din oaspeți a fost invitați la sîrbarea sfințirii caselor dlui N. F. Negruțiu. Dl. Negruțiu și-a zidit în piața Gherlei un rînd de case frumoase și fiind aceste isprăvite, înainte de ale locui după un bun și vechiu obicei românesc trebuiau sfințite. Actul sfințirii l-a sîrșit rev. domn canonic Bilțiu. Pe frontispiciul casei se vede o emblemă, care reprezenta scena din legenda fundării Romei: lupoaica cu Romul și Remus. După terminarea acestui act, la care a participat un număr mare de invitați, membrii Asociațiunii au trecut în sala ședințelor pentru a-și continua lucrările.

Ședința a doua și ultimă.

Pela 10 oare a. m. s'a deschis ședința; sala era îndesuită de membrii și de public. După autenticarea protocolului de ieri s'a dat cetire unor telegrame, ce au mai sosit la adresa societății în decursul zilei de ieri, anume dela Brașov, Zilău, Sighișoara, Timișoara și Alba-Iulia. Toate conțineau urări și felicitări întru ajungerea scopurilor Asociațiunii. Românii din Alba-Iulia prin telegramă au invitat adunarea pentru anul următor la Alba-Iulia.

Adunarea intră apoi în meritul discușiunilor. Din raportul comitetului se vede, că acesta

a ținut în decursul anului 20 ședințe, a dat ajutoare decîte 100 fl. la scoalele populare confesionale din Simleu, Șomcuta, Beclean, Lăpușul ungurese și Cămpeni. Obiectul, care a consumat întreaga activitate a comitetului a fost școala superioară de fete, ce o înființează societatea la Sibiu. Planul de zidire a acestei scoale aprobat de adunarea din Orăștie s'a arătat în urma unor noue studii ca prea costisitor, că spațiul zidit nu stă în bună proporție cu spațiul folosit și că n'ar corespunde întru toate cerințelor pedagogice și igienice. În urma acestor constatări comitetul a deschis un concurs pentru elaborarea unui nou plan de zidire. La concurs s'au prezentat 9 planuri, dintre cari însă nu s'a putut accepta nici unul. Astfel s'a pus la cale nouă pertractări cu arhitecți și s'a acceptat în urmă un plan al arhitectului Maetz din Cluj cu suma de zidire de 59,700 fl. Edificiul scoalei, zidit după acest plan, astăzi este pus sub cooperi și comitetul speră, că la anul va putea raporta „că a sosit ziua mult dorită de toată suflarea românească, de a vedea începută și instrucțiunea în școala superioară de fete a Asociațiunii.” Comitetul așterne în legătură cu aceste statutul de organizare și planul de învățământ al scoalei.

Lăsămîntul lui Avram Iancu și a lui Ioan Țiță nu s'a putut încă regula pe deplin din cauză că lipsesc raporturile finale ale advocaților plenipotenți; moșia repozatului Avram Iancu este arîndată cu 100 fl. anuali în favoarea fondurilor Asociațiunii.

Starea averii Asociațiunii este cu sîrșitul anului 1884 de 109,574 fl. 84 cr.; ea a crescut față cu anul 1883 cu preste 9000 fl. În anul 1884 venitele Asociațiunii au fost 8,640 fl. 99 cr., dintre cari 2,382 fl. 33 cr. contribuiri dela membri; din acest venit s'a împărțit 2,096 fl. 66 cr. ca stipendii și ajutoare, 911 fl. 99 cr. pentru foaia „Transilvania” și 160 fl. pentru bibliotecă. Pentru anul 1886 se proiectează în contul ajutoarelor și stipendiilor 1,436 fl. 66 cr., pentru foaia „Transilvania” 1,100 fl. și pentru bibliotecă 260 fl. Cu finea anului 1884 societatea avea 555 membri. Biblioteca constă din 1889 opuri în 5620 volume; sporiul este 28 opuri în 115 volume. Organul Asociațiunii „Transilvania,” redactat de secretarul prim George Barițiu s'a trimis gratuit membrilor. Filialele societății încă au desvoltat în partea cea mai mare o activitate îmbucurătoare; se amintesc în raport cu deosebire cele din Sibiu, Brașov, Dej, Cluj, Sebeș, Abrud, Deva, Alba-Iulia, Șimleu și ca nou constituite cele din Mureș-Oșorhei și Reghin. Activitatea lor s'a întins cu deosebire asupra încasării taxelor, asupra promovării și îmbrățișării meseriilor și a cultivării pomilor, asupra înființării de biblioteci populare și asupra răspîndirii de cunoștințe folositoare în popor prin disertațiuni ținute.

Adunarea a urmărit cu viu interes raportul comisiunilor, cărora s'a încredințat spre studiere raportul comitetului. O discuțiune s'a încins numai asupra ajutorării scoalelor populare și asupra scoalei superioare de fete; această discuțiune

a întreținut-o prin discursurile lor prea interesante domnii: George Barițiu, Gavril Manu (Dej), Partenie Cosma (Sibiu), Andrei Medan (Șomcuta), raportorii comisiunilor și funcționarii comitetului.

Condolență pentru membrii, ce au repausat, adunarea a exprimat-o prin sculare.

Pentru repausarea membrului comitetului, Visarion Roman, comitetul se exprime familiei defunctului regretul adunării; în locul vacant s'a ales pentru restul periodului de trei ani domnul Zacharia Boiu, asesor consistorial în Sibiu.

Adunarea a votat învătătorului Grama un ajutor de 50 fl. și a dat plenitudinea comitetului a spesa și cele 200 fl. cruțate în favoarea scoalelor populare; a primit în fine a se transpune comitetului păreriile dlui profesor Borgovan și ale comisiunii la statutul de organizare al scoalei de fete.

Comisiunea pentru înscriere de membrii noi și așterne raportul seu final, din care rezultă, că a încasat suma de 1016 fl. 25 cr. dl. Dr. Vasile Lucaci, fost profesor la gimnasiul din Satmar, acum paroh în Laczalu, s'a însinuat ca membru fondator (200 fl.), ca membrii pe viață (100 fl.) s'a înscris domnii: Ioan F. Negruțiu, canonic în Blaj, Vasile Pop, canonic în Gherla, Ioan F. Negruțiu, profesor în Blaj, Emil F. Negruțiu medicinist în Budapesta, I. Quintescu, profesor în Bucuresci, Eremia Pop, Ioan N. Grossu, George Eremia toți trei proprietari din Satulung (lîngă Brașov).

După-ce se decide, că adunarea următoare se se țină în orașul Alba-Iulia, vice-președintele societății încheie adunarea, mulțumind tuturor, cu deosebire Românilor din Gherla, pentru ostenelele aduse. Dl. avocat Stețiu din Gherla mulțumesc pentru onoarea ce au avut-o Gherlenii ținîndu-se adunarea aici.

Ovreei în România.

Reproducem și articolul prim dela 26 l. c. n. al „Telegrafului” privitor la cea mai nouă denunțiațiune a Ovreeilor, făcută lordului Salisbury decătră deputațiunea ovreească din Londra. Eată ce dice și acest diar:

Organele ovreeile ne-au înjurat zilele aceste în toate modurile posibile. Am refuzat de a răspunde la injurii, de oare-ce credem înjositor de a mînu această armă, pentru a răspunde la nisce cuvinte, care numai ca argumente nu pot fi luate în considerațiune.

Acum când, precum ni se pare, pasiunile s'au domolit, se ridicăm din nou cestiunea și se adăugăm câteva considerațiuni la cele dîse deja de noi.

Deputațiunea ovreească, care s'a dus la Salisbury, după opinia noastră a compromis rău cauza Ovreeilor din România. De ați înainte pentru Ovreei printre Români nu se vor găsi alți apărători decăt cei străini țerei, străini poporului român. Așa se întemplă totdeauna. Zelul prea

mare perde și compromise chiar cauzele cele mai drepte, și atât mai mult o cauză ca cea a Ovreeilor.

Lucru demn de notat: până la 1859 nimeni nu se ocupa de cestiunea Ovreeilor. Acest popor prigonit în Rusia și aiurea, trăia în România în plină libertate. După unire deodată se ridică cestiunea Ovreeilor din țeară.

Cine a ridicat-o?

Ovreei înșiși, cari de obicei dau și tipă.

Națiunea română vîzînd că este inundată de un element străin, care curge din toate părțile și pe toate intrările sale, în interesul conservării proprii începă a lua oare-care măsuri contra unei asemenea năvăliri ce amenința existența sa economică.

Avea sau nu dreptate această națiune se se îngrijească de efectele invasiunii Ovreeilor? Învedereat că da, căci la 1832 nu erau în toată România, decăt atât în Moldova cât și în Valachia, decăt vrîc 2,000 de Ovreei, și aceștia în cea mai mare parte supuși străini. Când s'a făcut recensământul anului 1840, s'au găsit 20,000, decăt de 10 ori mai mulți, după o trecere de 8 ani. La recensământul anului 1850, decăt preste 10 ani dela data recensământului precedent, Ovreei erau 120,000 decăt de 6 ori mai mulți. În recensământul anului 1860 erau 240,000 de Ovreei, decăt după trecere de 10 ani un număr îndoit. Acum în România sînt preste 500,000 de Ovreei, după-cum o recunosc însuși Crémieux într'o scrisoare a sa relativă la Ovreei din România.

Dar' imediat ce România voia să-și apere pămîntul seu de străinii, cari năvăliau mereu din Galiția și Rusia, aceasta fuse destul, ca Ovreei considerați de Români să înceapă a striga, că în România există persecuțiune ovreească. Acest strigăt se comunică imediat preste graniță și atât renumita alianță israelită cât și diarele ovreeiesci din Europa întreagă începă a ne trata de un popor barbar și crud. Cestiunea ovreească se aduse chiar de Waddington, reprezentantul Franței și reprezentantul alianței israelite din Paris, împreună cu Disraeli, transformat în lord Beaconsfield, în sînul congresului dela Berlin și mulțumită stăruinței acestor Ovreei-diplomați, ni s'a impus de Franța și Engliera revisuirea art. 7 din constituțiune.

„Această mișcare ovreească ne-a făcut mult rău, dar' Ovreeilor le-a fost fatală. Lumea civilizată a început să cerceteze cauzele, care ne siliau pe noi să luăm măsuri contra năvălirii Ovreeilor, și a găsit că aceste cauze sînt foarte plausible.

„Aceste cauze fiind declarate de periculoase pentru interesele națiunilor, vîzurăm scene sângeroase, desguștătoare și măsurile draconice luate în Rusia în contra Ovreeilor, vîzurăm formarea unor societăți antisemitice, patronate pe ascuns decătă principele de Bismarck în persoană, vîzurăm în fine o mișcare antisemită în Germania, Austria și Ungaria.

„Atunci am observat un lucru straniu: foile străine ovreeiesci din Europa, precum și alianța

„Mă voi ruga pentru voi și pentru d-na principesă. E o doamnă vrednică!”

A doua zi după furtună dl. pădurar se opri la Bilitoarea cea veche și vesti, că pot să vină să-și iee rămas bun dela Victoria. D-na Proșek nu putea să vadă un mort, rămas acasă; d-nei morărițe îi se făcea urît, sau, cum domnul morar fără cruțare dete de gol, i-e friică de ea, ca noaptea să nu i-se arete, și Kristla era la clacă. Așadar' nimeni nu merse cu bunica și cu copiii, decăt Mărioara. Pe drum culegeau la flori, ear' din grădinița cea din casă mai luară rezedă cu ei; băieții luară iconițele sfințite, ce bunica le adusese dela hramul de Svatonovițe, bunica metaniile; Mărioara ducea iconițe și ea.

„Cine ar fi gîndit, că vom face o îngropăciune?” dîse d-na pădurăreasă, primind pe bunica de bună-venire în prag.

„Toți sîntem aici la o vreme; dimineața ne sculăm; dacă ne vom culca seara, nu scim,” răspunse bunica. Căprioara alergă, îi vîrea Adelei capul în poală, băieții pădurarului și câinii le săriau împregiur.

„Unde o ați întins?” întrebă bunica, întrînd în pridvor.

„În casa din grădină,” răspunse pădurăreasa, luă pe Anușca de mână și-i duse pe oaspeții în căsuța din grădină.

Foița „Tribunei.”

Din fabulele lui Dimitrie Cichindeal.
(Prelucrate de părintele Ioan Rusu.)

Mulul (catărul) îngrășat.

Voind omul să vîndă mulul, l'a hrănit cu orz, ca gras să îl poată vinde mai bine. După-ce s'a hrănit bine și s'a îngrășat, catărul s'a sumețit și a dîs către stăpîn, ca să-l vîndă în loc de cal, spunînd că tata lui n'a fost asin, ci armăsar. Bine! Omul l'a dus în tîrg, acolo unde se vindeau caii cei buni. Însă după-ce l'a încălecat și a început a-l întrece cu caii, atunci și pentru grăsimă, și ca mul a rămas îndărăt. Boldesc cu pîntenii, bat cu sbiciul. De ajuns! Nu mai dați dîse abia răsufînd; apoi a spus drept că e mul și de ce viță.

Învățătura morală.

În zadar se va arăta cineva, că e de viță mare când el însuși e netrebnic. Omul vrednic și meritat de patrie nu numai că începe nobilitarea sa, ci și pre parinții sei îi nobilitează. Agathocles, regele Siracusei, fiind fiu de olar, însă pentru marile merite făcute patriei înălțat la atîta dignitate, nu numai nu s'a rușinat de starea părintească, ci a demandat, că totdeauna pe masa sa să se pună prelungă vasele de aur și vase de pămînt; și tocmai aceasta a servit spre mai mare glorie a vredniciei lui. Un

împărat persian mergînd la vînat a venit din întemplant în coliba oare-cărui păstor, unde a vîdut pe un copil frumos la față și ager la minte și l'a cerut dela tatăl seu. Bnnul părinte lăsînd dela sine pe fiul seu, i-a dat sfat, ca bine să pădiască vestmîntul păstoresc și toiașul, cu care a umblat după oi, și să nu uite niciodată, că cine a fost el mai nainte. Acest copil cu numele Ali a ajuns cu timpul vezir împărețesc. El avea în palatul seu o cămăruță, în care nu lăsa pe nimeni, ci singur intra în ea în toată ziua cîte odată și se ruga lui Dheu. Asupra oamenilor mari adeseori se ridică și invidie mare. Răuvoitorii lui l'au defăimat și au mințit asupra lui, că cu nedreptate, din răpire a împlut cu aur o cămară, în carea nu lăsa pe nimeni nici odată. Împăratul, care de altmîntreilea îl iubia, îl stima și îl ținea de cel mai credincios al seu, a plecat ca să se convingă despre aceasta. A făcut pe vezir să-și deschidă ușa. Dar' ce a vîdut aci? Vestmîntul păcărăresc și toiașul și o poneavă întînsă pe care se ruga el la Dheu. Împăratul cuprins de mirare îl întrebă, că ce însemnează aceste? El spunea sfatul parintelui seu. Atunci l'a îmbrățșat împăratul la peptul seu, și cu lacrimi în ochi sărutându-l a dîs: Ah! prea iubite Ali! tu ești omul lui Dumneđu! tu ești stălpul imperului meu.

Bunica

de Bojena Nĕmcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarník.
(Urmare din n-rul 186.)

Contesa avea mare plăcere la zgăvîrirea aceasta și adeseori ridea de copii. Ea îndeobște din dî în dî se făcea mai roșie; bunica socotia, că coconița îi vine nu ca un trandafir, ci ca floarea mărului înroșită. Era și mai veselă, ochiul îl avea mai limpede și îi lucia frumos; tuturora le zîmbia plăcut, cu fiecare vorbea numai despre aceea ce scia că îi place. Cîte odată se uita țîntă la bunica, ochiul i-se muia, și atunci arunca penelul, luă capul bunicei în mîinile ei; îi sărută fruntea sbărcită, mîngăia pîrul cel alb. Deodată se plecă după mîna ei și o sărută.

La aceasta bunica nu s'a așteptat; rămasă dar' ca și când ar fi opărit-o. „Ce faceți, coconiță, aceasta nu se potrivește pentru mine!”

„Sciu eu, ce fac, băbușcă, pentru-ce am să-ți mulțumesc, d-ta ai fost ângerul meu!” — și contesa îngenunchiă la picioarele bîtrînei.

„Așadar' D-heu să vă binecuvinteze și să vă deie fericirea, ce doriți,” — dîse bunica, punîndu-și mîinile pe fruntea copilei îngenunchiate, o frunte albă și curată ca o foaie de crin.

israelită, amuțiră în fața deșteptării generale privitoare la Ovrei.

„Acum, când mișcarea antisemită se potolă vedem din nou ridicându-se conspirațiunea ovrească internațională.

„Organele ovreesi dela noi fură pentru astă dată cele dintâi care ridicară glasul. Lucrul e natural, căci în Rusia, în Germania, în Ungaria aceasta este periculos, ear' la noi nu există nici un pericol; Ovrei știu că nu este un popor mai blând și mai îngăduitor decât poporul român.

„Nu s'a făcut o lege de interes general, care să nu fie declarată de presa noastră ovreofilă ca destinată în special pentru combaterea Ovreurilor. Legea privitoare la cărciume, legea privitoare la comerțul ambulant, după ăsele acestor foi sânt făcute în contra Ovreurilor. Justiția țerii nu există pentru Ovrei, poliția și administrația îi prigonesce, strigă aceste diare.

„Dar' pentru astădată strigătul de alarmă a fost dat tocmai atunci, când prin cercurile ovreesi din străinătate se ridica cestiunea privitoare la interdicerea Ovreurilor neîmpământeniți de a cumpăra imobile, de a se face stăpâni pe moșii.

„Coincidența acestor două evenimente este bătătoare la ochi și nu trebuie să o pierdem din vedere, căci dela dînsa depinde rezolvarea mai multor cestiuni, pe care ni le păstrează viitorul.

„Să fim deci cu băgare de seamă, deoarece în sînul nostru s'a urdit o conspirațiune, care numai prin nedibăcia Ovreurilor s'a dat pe față prin caraghioasa delegațiune ce a fost primită de marchisul Salisbury.

„Guvernul partidei liberale este acela, care ne va pute scăpa și de astădată, precum prin fineța diplomației sale a știut să ne scape din prăpastia săpată României decătră Beaconsfield și Waddington.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Silvașul-românesc, 26 August n. 1885.

„Turcul te bate, Turcul te judecă“ ăiceați d-voastră în primii numeri ai „Tribunei“. Aceasta se poate ăice și despre noi bătuții de D-ău opincari din trei sate românesi.

Spălnaca, Uioara-de-sus și Silvașul sînt cele 3 comune urbariale ăinătoare cîndva de domeniul fericitului conte Em. Miko, ear' acum moștenite de ginerele seu, contele Carol Teleky, din a căru grație locuitorii din cele 3 comune sînt reduși la sapă de lemn: și tot din viclenele uneltiri ale acestui om, din grația părintescului guvern reg. ung. acuși vom fi provăduți cu traista în spinare și cu pasapoartele în mână, gata de a emigra!

Faimosul conte C. Teleky, din iubirea ce o are cătră Români, fostii iobagi ai soeurului seu, contele Em. Miko, a intentat proces urbarial în contra locuitorilor din amintitele trei comune, și anume: din Spălnaca în contra alor 12 sesiuni

Căsuța, sau mai bine numai chioscul, era înlăuntru acoperit cu găteje; în mijloc pe un pat făcut din lemne de mesteacăn necioplite sta un simplu cosciug deschis, și în el zăcea Victoria. D-na pădurăreasă îi puse o cămașă albă, fruntea 'i-a împletit-o cu o cunună de lăcrămioare, sub cap îi așternu muschiu verde; brațele 'i-le împreunase sub piept, unul preste altul, așa cum îi plăcea să le poarte fiind în vieță; cosciugul și capacul erau împletite cu găteje, la cap ardea o lămpiută, la picioare într'un păhăruț se afla apă sfințită și în ea o stropitoare din spice de sēcără. Doamna pădurăreasă le făcuse și pregătise toate ea însăși, de mai multe ori pe ăi era în căsuță — se obiănuise cu aceasta; dară bunica, apropiindu-se de cosciug, făcu o cruce pe deasupra moartei, îngenuchiă alături pe pămînt și se rugă. Copiii făceau ceea-ce făcea dînsa.

„Spuneți-mi acum, dacă aceasta vă place și dacă toate aceste le am făcut bine?“ întrebă dna pădurăreasa cu îngrigire, după ce bunica s'a sculat dela rugăciune.

„Mai multe flori sau icoane n'am dat fiind că am gîndit, că și voi veți voi să-i dați vre-un dar la groapă“.

„Bine ați făcut, doamnă nănașă, foarte bine o lăudă bunica. (Va urma.)

și a adevăraților lor stăpâni, cari și în 1848 și mai nainte, moși de strămoși, le-au lucrat, le-au folosit, au plătit darea împărătească și au făcut robota sângeroasă câte 2—3 ăile pe săptămână. Sub titlul, că acele sesiuni ar fi fost curiale, nu urbariale, le-a înăcționat și a și dobândit nobilul conte în două instanțe.

Acum acești nenorociți au mai înaintat un recurs desperat și la curie. Ce vor dobândi, nu se știe. Sentințele celor 2 instanțe se vor aproba, și hoții de păgubași vor fi scoși afară din vetrile străbune, nu numai: ci încă vor fi condamnați și la desdaunarea specelor contelui cu câte 300 fl. și mai bine după fiecare sesiune, care sumă bieții nenorociți neputîndu-o solvi din cauză că averea mișcătoare toată 'și-au consumat-o prin procesul de 2—3 ani, deja pierdut, vor fi ăntăiu întemnițați și apoi vor emigra.

Acum vine rîndul la Uioara și Silvaș.

Pe locuitorii din aceste două comune, pe toți, cu popi cu tot, adecă cu biserici și cu școale cu tot, 'i-au încurcat în proces tot memoratul conte C. Teleky, și tot din cauze urbariale: anumit pentru comasație. Adecă: ni-a făcut „dreptatea lupului cu mielul!“

Mai ăntăiu ne-a înșelat cu clasificăția locurilor inducîndu-se în protocol locurile contelui toate în I-a clasă, și numai chiar din câteva parcele câte o fălcuță în a II-a clasă; ear' pe ale noastre cele de asemenea calitate și și mai bune în a III-a și a VII-a clasă. Mai mult: are 2 locuri mari în apropierea comunei, care nici n'ar merita a se clasifica ca cultivabile, nu sînt nici de a VII-a clasă, și totuși nu s'a îndurat cinstita comisiune, cu dl jude regesc Quardazoni în frunte, să nile dee nici baremi de cimitir și grădină de pomărit pentru școală, ci mai bine a lăsat ca pe unul să pună coșnița unui țeran, ear' pe celalalt 'l-au asignat ca porțiune canonică sub titlul că aceste locuri sînt aproape de comună și sînt de clasa I. În acest mod bisericii din Silvașul-românesc, din cercul și tractul M.-Uioarei, respective preotului și învățătorului, li s'a luat apa dela moară, li s'a luat subsistența în loc de a li se îmbunătăți... Acești doi conducători ai poporului gr-cat. și ai comunei politice Silvașul-român din grația justiției maghiare sînt făcuți proletari. Voiesc să bată păstorul ca să se risipească oile. Nu e destul că voiesc să ne răpească limba, ci voiesc a ne lua și moșioara străbună, ca apoi noi împreună cu poporeni să luăm desăgii în grumați și să emigrăm!

În fine și despre Uioareni ceva:

Pe acestia, prelîngă aceea că 'i-au despicat în două părți, aruncîndu-i pe o parte înspre Răsărit, ear' pe alta înspre Apus: meșul hotarului 'l-a luat contele. Cu atăta nu s'a îndestulit, ci le-a închis Murășul, respective apa de beut vitelor, care acum nici pe calea legii, nici cu mătăni la groful nu o mai pot dobândi!

Casuri de aceste sînt numeroase. Cu lege, fără lege, nedreptăți se fac. Aceasta o scim cu toții.

De sub poalele Podgoriei, 16/28 August 1885.

După un interval de câțiva ani s'au arangiat la 15/27 August a. c. în Șiria earăși o petrecere, care a atras un public destul de numeros de sub poalele Podgoriei aradane. Șiria a fost totdeauna locul de întrunire a Românilor din părțile răsăritene ale Aradului, este un orașel cu o populațiune aproape curat românească — și această înșemnătate a Șiriei ar trebui luată în considerare, dacă ar fi să devină odată realitate idea înființării unui gimnasiu românesc în aceste părți. — Petrecerea arangiată de astădată a consistat dîintr'un bal precedat de concertul dat cu sucursul corului plugarilor români din Cuvin. Corurile de plugari se sporesc într'un chip îmbucurător și cu o deosebită mulțumire am văduț, că această frumoasă instituțiune născută în părțile bănățene a fost îmbrățișată de Români din toate părțile de dincoace de Carpați.

Pe căt numai, că concertul arangiat de astădată a avut o programă prea săracă și prea rău aleasă (2. decl. și 3. cîntece scurte); ear' pualicul vine cale depărtată anume, ca să vadă și să audă la Șiria aceea-ce nu ori și unde poate vedea și audă. Este bine a o avé aceasta înaintea ochilor la un concert proxim.

Balul a fost vesel, pentru-că toate petrecerile Românilor sînt vesele, începînd dela jocurile țerenilor din crucile satului până la soirelele din saloanele boeresci. Jocul s'a sfîrșit tocmai la ăiua albă, durere însă că jocul istoric al „Că-

luserilor“ anunțat în invitațiuni și dorit de întregul public, nu s'a executat.

Cu o deosebită bucurie am observat între toaletele damelor mai multe costume naționale. Grație înaltului exemplu al Reginei de pe mările Dimboviței frumosul costum al țerancei române, neăgat în seamă și uitat prin văile Carpaților și prin bordeiele câmpiilor, a fost primit în saloanele române, și astădi nu se mai arangează nicăiri o petrecere românească, în care să nu fie reprezentat costumele național.

Un lucru trebuie să se observe: Costumele național se aibă timbrul popular; am primit dela popor costumele seu, se primim și gustul cu care el împodobesce toaleta sa și numai observînd acest gust se facem modificările ce credem că pretinde salonul.

Dintre dame am cunoscut pe doamnele: Mihailovici, Vasilevici, Gabor, Mera, Nicoară, Sida, Purcariu, Stan, Popovici, Török s. a. dsoarele: Mera, Răducan, Moldovan, Stan, Ursu, Balint ș. a.

Veselia Podgorenilor este însă conturbată prin grija despre soartea viilor. Boala care a nimicit viile Franciei, viile Verșetului s'a constatat și în podgovia Aradului, filoxera se răspîndesc cu o iuteală înspăimîntătoare. La Șiria s'a constatat încă în anul trecut, ear' în anul acesta la Păncota, la Măghierat și la Cuvin.

Recolta câmpului a fost mulțumitoare, dar' fiind prețurile mici populațiunea anevoiă poate face bani. Asemenea buna promite a fi recolta viilor, pe unde nu a străbătut filoxera.

Cronică.

Din Kremsier. Împărații Austriei și Rusiei au depeșat cu datul de 26 August împăratului Wilhelm pentru a-l saluta în chipul cel mai cordial și pentru a-i spune, că-l socotesc ca și cum ar fi de față. Împăratul Wilhelm a răspuns mulțumind celor doi suverani și ăicînd că împărtășesc sentimentele lor

Avis. Cu începere dela 1 Septemvrie st. n. localul „Societății de lectură română din Sibiu“ s'au reinstalat earăși în strada Cîșădiei nr. 7 ceea-ce se aduce la cunoștința onor. membri ai numitei societăți.

Constatăm că nu dl Arsenie Bunea e autorul corespondenței din Vade Recea publicată în nr. 157 al ăiarului nostru. A fost o eroare de tipar în constatarea ce am făcut în nrul 187 străcurîndu-se un în loc de nu.

Fabulele lui Dimitrie Cichindeal, prelucrate de părintele Ioan Rusu, se află sub tiparu în tipografia dicesană din Arad și în cîrînd se vor expeda abonenților. Fabula din foia de astădi ni s'a trimis spre publicare, ca un specimen din cartea pusă sub tipariu.

„Asilul Maria Slătinean“ din Bucuresci s'a inaugurat alaltăieri, 15 curent.

Acest asil a fost întemeiat de răposata d-nă M. Slătinean pentru a adăposti femei sărace. Clădirea e foarte bine întocmită și bine împărțită; fiecare pensionară are câte o cameră și o cămăruță, ăice „V. Națională“. Deocamdată s'au primit în asil 14 femei, care prelîngă adăpost primesc câte 100 lei pe lună. Asilul e înăingurată de două grădini, una pentru petrecere și alta pentru zarzavaturi.

Legatul s'a executat de d-na Zoe Slătinean și de nepotul repausatei dl Ioan Lenș.

Un numeros public a asistat la inaugurare, care s'a început printr'un serviciu religios oficiat de archireul Bănulescu. Printre persoanele de față erau d-nele Elisa Filipescu, d-na Odobescu, d-na C. Cornescu, dl General Zefcar, etc.

Prelegerile la institutul pedagogic-teologic în Arad se vor începe în 3/15 Septemvrie a. c. în localul nou seminarial, unde elevii de teologie vor fi internați, cei sēraci gratuit ear' cei cu stare mai bunășoară prelîngă plata lunară de 12 fl.

Varietăți.

(Insulele Caroline). Eată câteva amănunte despre insulele Caroline, care formează conflictul mai noi ivit între Germania și Spania: — Archipelagul Carolinei se întinde între al 5-lea și al 10-lea grad spre Nord de ecuator, între al 135-lea și 161-lea grad de longitudine, este mai mai la egală distanță de insulele Filipine și de Guinea-Nouă.

Cu tot spațiul de mare considerabil care limitează Carolinele, teritoriul acestor insule are puțină întindere. Printre cele cinci sute de insule recunoscute, multe sînt nelocuite. Insula

cea mai mare n'are, în forma ei circulară, decăt un diametru de 20 kilometri; trei sau patru au o oare-care suprafață, celelalte sînt formațiuni relativ recente, opera zoofitelor și stânci periculoase pentru navigatori.

Archipelagul este divizat în trei grupe distincte: grupa dela Vest, cu 5 insule; aceea din centru, cu 25 insule; și aceea dela Est, cu 8 insule. Ngoli, insula cea mai occidentală din gupul de Vest, a fost recunoscută în 1525 de un Portugez; Spaniolii n'au venit decăt după dînsul.

Ponapi, cea mai importantă, este în grupa de Vest; e un pămînt ridicat a cărei parte centrală are o înălțime de 900 metri deasupra nivelului mării, și este un centru de repaos al pescuitorilor cari găsesc pe centrul ei adăposturi excelente. În acea insulă se fac transacții destul de active, năile europene aduc obiecte de fer, tutun beuturi spirituoase, etc., ear' indigenii dau în schimb ulei de coco. Acolo ca și în insula Yap, se află mici celonii europene destul de prospere. Se crede că numărul locuitorilor dela Ponapi se urcă la 5,000, ear' acela dela Yap la 2,000.

Clima este din cele mai plăcute, cu toată situațiunea lor tropicală; căldura e totdeauna temperată prin răcoarea vîntului și vecinătatea mării. Luminate de soare și supuse la un regim atmosferic astfel încăt nu trece o săptămână fără să nu plouă, vegetațiunea în aceste insule este admirabilă. Înălțimele sînt acoperite cu păduri splendide, se găsesc plantațiuni întinse de palmieri, cocoșieri, arbori de pîne, etc. Indigenii îngrîiesc mai cu seamă de cultura ardoelor și bananierilor, ale căror produse întră în mare parte în alimentația lor.

Popolațiunea ce se crede că e de 20,000 suflete, prezentă chipuri foarte variate, dar' în genere rase e frumoasă; femeile sînt atrăgătoare au spiritul viu, mai deștept decăt profund; numai, după spusele misionarilor, calitățile lor morale au avut să sufere de influența pernicioasă a traficantilor și marinarilor europeni. Indigenii sînt marinari amabili îndrășneji. Ca organizație politică, fiecare din grupe se supune unui șef.

Spania a înșersit Carolinele în numărul posesiunilor sale insulare din anul 1833 fără a trage mult profit din acest titlu de suveranitate.

(Aeroliții poroși). Un fenomen cu adevărat extraordinar s'a produs în timpul unei furtuni care s'a năpustit asupra orașului Sotteville (Francia), acum câteva ăile. Tunetele buiau, ploaia cădea în torente. Deodată persoanele din vecinătatea stradei Pierre Corneille, în fața stradei Leroy, au văduț cădînd mai multe petricele rotunde de mărimea unui bob de mazere, cari cădînd pe pămînt, începeau să ardă, scotînd o flacără roșie dînd în albastru. Unul din cei de față a văduț preste douăzeci, și cînd a pus piciorul pe una din aceste petricele s'a produs din nou o flacără. Ele n'au lăsat nici o urmă pe pămînt.

„Journal de Sotteville“, care vorbește de acest fenomen, adauge:

Acesta trebuie să fie aeroliții poroși, de cari s'au constatat, că au căduț mai mulți, mai cu seamă la Alais. Ca compoziție, ei par a se afla în starea de tranziție dela materiile pămîntoase și pulberoase la pietrele meteorice ordinare.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Pilsen, 1 Septemvrie n. Maiestatea Sa a plecat ađi dimineață cu principele Bulgariei.

Budapesta, 1 Septemvrie n. Expozițiunile internaționale devite cornute și rîmători s'au deschis în mod solemn prin ministrul de comerț Sécheny. Expoziția de rîmători, aflătoare în Steinbruch, cuprinde 850 porci de prăsilă, 3600 porci de îngrășare, 36,000 de diferite rase. Expoziția de vite cornute de asemenea e foarte bogată, cu deosebire după calitate.

Londra, 1 Septemvrie n. Comisiunea arbitriului anglo-francez s'a pronunțat, că nu există doveđi pentru afirmația, că jurnalistul francez Olivier Pain ar fi fost ucis la mandatul autorităților engleze.

Madrid, 1 Septemvrie n. Ear' s'a făcut manifestațiuni anti-germane în mai multe orașe spaniole, cu deosebire în Saragosa. Socialistii au făcut exclamațiuni revoluționare, în urma cărora s'au sāvîrșit arestări. După telegrame din Paris cancelaria imperială germană nisuesce foarte mult la o aplanare pacinică a afacerii cu insulele Caroline.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.